

(ת) לא באנו עקב רדיפות. בכונן שחלק מאתנו התחנך באוירה מסורתית - אבותיהם של בוח ורג'י, למשל, בנו בתי כנסת בבומביי והיו שומרי מסורת - אבל אנטישמיות לא היתה קיימת בהודו - מכיוון שזה בוגד את יסודות הדת שלהם. אלא שהחל משנת 1967 הורגשה גם שם ההסתה מצד המוסלמים בגד היהודים, אם כי גם הם שבואים על היהודים. לארץ הגיעו בערך כ- 17000 יוצאי הודו.

(ש) בחזרה לחכבית הכנס - במה עוד הוא עסק?

(ת) כמובן באכילה - ארוחת הצהרים, שהוגשה בחדר האוכל שלנו, היתה בחמדה מאד. דרך אגב הוזמנו לכנס רק המבוגרים - בלי ילדיהם. בחכבית היה צריך להיות בעצם סיור במשק בהדרכתו של סטבלי - בל מחוסר הזמן, התכנסו מיד אחרי האוכל באולם המופעים, לאירוע תרבותי.

למדריכים הוענקו מתנות - תוך כדי זברי ברכה. רשמו את מעין צבי ב פ ר ה ז ה ב של הק.ק.ל. והעתק במסד לידיו של גדעון (או לארכיון). אחרי כן הופיעה להקת ריקוד הודית - שכללה בחור ושתי בחורות. הריקודים היו בסגנון קלאסי - הנושאים היו לקוחים מהמיתולוגיה ההודית שמקורה מלפני 4000-3000 שנה!! בקיצור כל מי שלא בא לדאותם - ההפסד היה כולו שלנו!

חלק מהמשתתפים הספיק עוד לבקר אצל המשפחות המאמצות, אבל מכיון שאותה שבת היתה "ערב יום הזיכרון" באלצנו לסיים את הארוע בשעות המוקדמות של הערב.

(ש) איך"ההתבוללות" של יוצאי החברה בין יתר תושבי הארץ?

(ת) אחוז בשואי התערבת בין יוצאי חברת הנוער לבין יוצאי רבני עדות אחרות הוא גבהה למדי - בערך כ- 20%.

(ש) ובסיכום - האם יצאתם עם איזה שהן החלטות?

(ת) כן, הוחלט להגביר ולהרחיב את פעילותה של העדה באירועים שונים, כמו למשל פיקניקים והסברה יתר של חרבות יוצאי הודו במסגרת של "בית התפוצות", מוזיאונים ועוד.

כל המשתתפים הניעו את הוקרתם ותודתם למיין צבי, שאיפשרה וארגנה את הכנס לשביעות רצונם של כולם!

מסר: רג'י אברהמס

רשמה: מירה סובר

* * * * *

* * * * *

* * * * *